

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ СХОДОЗНАВСТВА

Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота з корейської філології на тему:

**ОСОБЛИВОСТІ ГРАМАТИЧНИХ КАТЕГОРІЙ ДІЄСЛОВА В
УКРАЇНСЬКІЙ ТА КОРЕЙСЬКІЙ МОВАХ**

Студентки групи Пкор20-19

факультету сходознавства

денної форми навчання

Освітньої програми:

Корейська мова і література та переклад,

західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно),

перша – корейська

Шаблій Інни Миколаївни

Науковий керівник:

Проф. Кан Д.С

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ ДІЄСЛОВА В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ ТА ЙОГО ГРАМАТИЧНІ КАТЕГОРІЇ.....	6
1.1. Дієслово як частина мови. Значення, граматичні ознаки дієслова в українській мові.....	6
1.2. Граматичні категорії дієслова в українській мові	9
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1	14
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ КАТЕГОРІЙ ДІЄСЛІВА У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ	16
2.1. Дієслово як частина мови. Його особливості та граматичні ознаки дієслова.....	16
2.2. Граматичні категорії дієслова у корейській мові	17
2.3. Особливості категорій дієслова у корейській мові.....	29
2.4. ВИСНОВКИ ДО 2 РОЗДІЛУ	31
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ	32
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	35

ВСТУП

Мова – це засіб, яким користуються люди, спілкуючись з іншими. Час від часу, мова має властивість змінюватись та розвиватись через соціальні умови та потреби людей.

Як і багато років тому – спілкування є невід'ємною частиною нашого життя. Мова є суспільним явищем, тому вона видозмінюється. Найважливіше для мови – розширення його суспільних функцій, оскільки від них залежить її функціонування. Якщо мова втрачає свої суспільні функції, то вона стає мертвою. Але є речі які залишаються сталими. І це так звані частини мови.

Найбільш загальними і необхідними категоріями в граматиці кожної мови є частини мови. Із з'ясування питання про частини мови починається граматичний опис будь-якої мови. Говорячи про частини мови, мають на увазі граматичну угруповання лексичних одиниць мови, тобто виділення в лексиці мови певних груп або розрядів, які характеризуються тими чи іншими ознаками (Маслов Ю. С., 155).

Ще досі ведуться дискусії щодо сутності частин мови і принципів їх виділення в різних мовах світу. Проте, незважаючи на ці морфологічні відмінності, складно уявити базове ознайомлення з граматичними особливостями мови без участі так званих граматичних категорій.

Категорії в граматиці можуть бути ширші, наприклад частини мови або ж більш вузькі, які обмежуються певною частиною мови. Серед них найважливішим і вихідним для граматики є поняття граматичної категорії. Граматична категорія охоплює угруповання в межах тієї чи іншої частини мови.

В структурі речення дієслово відіграє центральну, інтегруючу роль, що відзначається багатьма лінгвістами. Розкриття і характеристика категорії дієслів має досить велике значення для вивчення мови. Адже граматичні аспекти мови завжди можна краще зрозуміти при детальному розборі їх

компонентів. Дослідження особливостей граматичних категорій дієслів дає більш чітке розуміння схожості та відмінності у структурах обох мов.

Актуальність даної теми полягає у тому, що завдяки чіткому розумінню граматики та всіх її особливостей можливо якнайкраще зрозуміти що і як влаштовано в мові, та таким чином розглядаючи питання щодо граматичної класифікації дієслова в українській та корейській мовах, можна отримати відповіді на запитання, які пов'язані із загальною теорією граматичного ладу мови. Також, це дає можливість для створення додаткової бази для розкриття питання граматичного складу цих двох мов, у наслідок подальшого виявлення їхніх граматичних особливостей у наслідок порівняння граматичних класифікацій.

Тема дослідження. Виходячи із вищезазначеної актуальності, темою дослідження є «Особливості граматичних категорій дієслів в українській та корейській мовах».

Мета дослідження є вивчення граматичних категорій дієслова в українській та корейській мовах та особливості її вираження у порівнюваних мовах.

Завданням дослідження є:

1. Охарактеризувати поняття дієслова та розкрити його сутність
2. Визначити основні граматичні категорії дієслова
3. Дослідити особливості вживання граматичних категорій дієслів

Об'єктом дослідження є граматичні категорії дієслова корейської та української мов.

Предметом дослідження є особливості вживання граматичних категорій дієслів в корейській та українській мовах.

Методи дослідження. У даній роботі використовувалися наступні методи дослідження: спостереження – за допомогою якого було здійснено огляд текстів та статей з граматики корейської і української мови, й розглянуто в них особливості використання кожної граматичної категорії дієслова в тому чи іншому аспекті його застосування; та метод абстрагування – який здійснювався шляхом дослідження та узагальнення основних граматичних понять в мовах та в ході дослідження дозволив лінійно здійснити розкриття всіх необхідних граматичних аспектів.

Наукова новизна роботи полягає в можливості використання теоретичних положень в подальшій роботі, формування розуміння особливостей граматичних категорій шляхом дослідження відмінностей та схожості граматичних категорій в корейській та українській мовах.

Практичне значення даної роботи полягає в можливості використання теоретичних положень і фактичного матеріалу в подальшому ознайомленні студентами з особливостями граматичної структури корейської та української мови. Збагачення досліджень новими матеріалами, які стосуються теми граматичні категорії та їх особливості в корейській та українській мовах.

РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ ДІЄСЛОВА В КОРЕЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ ТА ЙОГО КАТЕГОРІЇ В КОРЕЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ.

1.1. Дієслово як частина мови. Значення, граматичні ознаки дієслова в українській мові

Частина мови — одне з найважливіших понять граматики. Без нього неможливе вивчення граматичних структур будь-якої мови. Крім того, частина мови є важливим джерелом пізнавальної діяльності людини. В українській мові відокремлюються дванадцять частин мови. Один із них — дієслово.

Дієслово — повна частина мови, яка виражає дію чи стан як процес, виражається такими граматичними категоріями, як форма, стан, спосіб, час, особа тощо, і найчастіше вживається як присудок у реченні. На відміну від прикметників чи іменників, дієслова називають дію чи стан змінного характеру як процес, що триває в часі.

Поняття граматичних дій дуже широке. У широке поняття дії входять власне дії людей (читати, працювати), переміщення предметів і предметів у просторі (плавати, ходити), процеси мислення (мислити, думати), мовлення (говорити, казати) стан, де знаходиться предмет (лежати, стояти) тощо.

Значення дії як процесу дієслово розкриває у формах, що складають систему дієслівних форм:

- а) інфінітив (неозначена форма дієслова) – жити, сидіти, співати, читати;
- б) особові форми дієслів в теперішньому і майбутньому часі дійсного способу - читаю, читаєш, читає, читаємо, читаєте, читають; прочитаю, прочитаєш, прочитає, прочитаємо, прочитаєте, прочитають; читатиму, читатимеш, читатиме, читатимемо, читатимете, читатимуть; буду читати,

будеш читати, будуть читати та особові форми дієслова наказового способу: читай, читаймо, читайте;

в) родові форми в минулому та давноминулому часі дійсного способу: читав, читала, читало, читали; читав був, читала була, читало було, читали були та родові форми умовного способу: ходив би, ходила б, ходило.

г) іменна форма (дієприкметник): прочитаний, прочитана, прочитане, прочитані;

г) предикативні форми на -но, -то: прочитано, розбито;

д) дієприслівник: читаючи, прочитавши.

Дійсні дієслівні форми характеризуються граматичними категоріями, які можна поділити на дві групи: загальнодійсні та частководійсні.

Загальнодійсні категорії належать до більшості або всіх дієслівних форм, включаючи категорії виду, перехідності/неперехідності та стану. Частково дійсні категорії присутні лише у певних граматичних форм, таких як час, заставка, особа, рід та число. Наприклад, категорія виду і стану відносяться до всіх дієслів, а категорія особи проявляється тільки у формах сьогодення та майбутнього часу дійсної застави та у наказовому способі.

Дієслова минулого і давноминулого часів дійсного способу, а також умовного способу єдині, що мають специфічну форму для відповідного розряду. Інші граматичні конструкції, такі як прикметники, прислівники та інфінітиви, не мають цієї функції.

Форми дієслова можна розділити на два типи: дієвідмінювані та недієвідмінювані. Відмінювані форми змінюються по-різному залежно від часу, способу та голосу дієслова, а невідмінювані – ні. Прикладами невідмінюваних форм дієслова можуть слугувати інфінітив, прислівники та слова, що закінчуються на -но або -то.

Різні форми дієслів у дієслівній системі зазнають різних змін залежно від їхньої граматичної функції. Дієприкметник, наприклад, змінюється за відмінком, родом і числом, як і прикметники. Інші форми дієслова змінюються за особами і числами або родами і числами. Проте всі форми в дієслівній системі мають спільну синтаксичну властивість: будучи частиною фрази, вони керують формами іменників та інших частин мови, які вживаються в контексті значення іменника. Наприклад, такі фрази, як: читати книгу, читаю книгу, читав би книгу і читаючи книгу вимагають різних форм дієслова «читати», щоб бути граматично правильними. З іншого боку, прислівники можуть бути приєднані до всіх форм у дієслівній системі, як-от: читати швидко, прочитай швидко, прочитав би швидко та ін.

Форми дієслова походять від двох дієслівних основ: інфінітивної основи, яка одержується видаленням суфікса -ти (-ть) із форми інфінітива, наприклад: чита-ти, писати-ти; та основа теперішнього часу, яка одержується видаленням особових закінчень -уть/-ють або -ать/-ять із форми третьої особи множини теперішнього або простого майбутнього часу, наприклад: читай = чита-ють, пиши = пиш-уть. У дієсловах із постфіксом -ся цей усувається та цей постфікс із суфіксом -ти. Наприклад: вчитися = навча-тися та із закінченнями -уть/-ють, -ать/-ять: писати = пишуться.

Інфінітив, також відомий як неозначена форма дієслова, представляє найзагальнішу назву дії чи стану як процесу без уточнення особи, числа, часу чи способу дії. Він використовується, коли немає потреби вказувати, хто виконує дію, коли вона відбувається або як вона відбувається. Інфінітивна форма дієслова є незмінною формою і має лише загальнодієслівні категорії виду, стану та перехідності/неперехідності, які є спільними для всіх дієслів.

Форма інфінітива дієслова створюється додаванням суфікса -ти (рідше -ть) до основи дієслова. Суфікс -ти є найпоширенішим із цих двох і може використовуватися в усіх стилях мови. Суфікс -ть зустрічається рідше і вживається, як правило, лише в розмовному та художньому стилях, а також у

діалектному мовленні. Коли основа дієслова закінчується на приголосну, завжди використовується суфікс -ти, як у словах: говорити або текти. Коли основа дієслова закінчується на голосну, можна використовувати будь-який суфікс, як-от: лежати/лежать або читати/читають.

Інфінітивна форма дієслова може функціонувати як будь-який член речення. Наприклад, в приказці: Язиком (що?) вихати – (є що?) не ціпом махати (Прислів'я) – підмет і присудок; Здійснилась її палка мрія – (яка?) малювати. (В. Яворівський) – означення; Він приїхав у село (з якою метою?) працювати (Г. Тютюнник) – обставина; Просимо вас (про що?) виконати це ще раз – додаток. А також, може слугувати й означенням, як у реченні: Здійснилась її палка мрія – (яка?) малювати (В. Яворівський). Крім того, інфінітив може виступати як обставина: Він приїхав у село (з якою метою?) працювати (Г. Тютюнник); або як додаток, як у реченні: Просимо вас (про що?) виконати це ще раз.

1.2. Граматичні категорії дієслова в українській мові

Дієслова виражаються за допомогою різних граматичних категорій, зокрема часу, числа, особи, роду, виду та способу.

Способові форми дієслів — це дієслова в активному, умовному чи наказовому способі. Теперішній час відноситься до дії, яка сталася, відбувається або відбудеться. Дієслова вказівного способу мають часову ознаку, яка вказує на те, що дія може відбуватися в минулому, теперішньому або майбутньому. Умовний спосіб використовується для вираження умови або мети в підрядних реченнях, зазвичай без вказівки часу.

Однак він може призначити можливу дію в минулому, якщо використовується для позначення минулого часу. Наказовий спосіб використовується для того, щоб віддавати накази, заклики, прохання або

бажання діяти (розкажи, збудуй), причому дія відбувається лише після того, як про неї повідомляється.

Способові форми дієслів можуть набувати різного значення в контексті, що дозволяє використовувати одну форму замість іншої.

Дієслова особи, роду і числа.

Дієслово в теперішньому й майбутньому часах дійсного способу а також наказовому способі змінюються за особами.

Дієслово в першій особі вказує на дію особи чи групи осіб, про яку йдеться. Дієслово в другій особі вказує на дію як особи чи групи осіб, так і предмета чи предметів, про кого або про що йдеться. Дієслова минулого часу дійсного способу та умовного способу не змінюються за особами, а лише за родами й числами. Змінюючись лише за родами й числами форми роду й числа дієслів тут виконують синтаксичну функцію. Таким чином вони вказують на зв'язок між словами.

Дієслово числа передає інформацію про кількість суб'єктів, при цьому однина вказує на те, що дія чи стан приписується:

- а) одному виконавцю (особі, тварині чи предмету);
- б) сукупності однорідних предметів;
- в) сукупності предметів, які не підлягають рахунку;

На відміну від цього, перша особа множини вказує на те, що дія виконується мовцем і однією чи кількома іншими особами, друга особа множини позначає дію двох або більше осіб, до яких звертаються, а третя особа множини стосується дій, які виконуються двома або більше акторів без участі оратора. Особові та числові форми дієслів залежно від контексту можуть набувати не властивих їм значень.

Дієслова у формі першої особи однини та множини інколи можуть вказувати на дії, не властиві конкретній особі, наприклад у загадках, прислів'ях, приказках.

У науковому та публіцистичному стилях часто вживається форма першої особи множини, яка вказує на співучасть автора з читачем. Форми другої особи однини й множини вживаються в узагальнено-особовому значенні, наприклад у прислів'ях чи описах, а форма другої особи множини – для вираження ввічливості при звертанні до старшого співрозмовника.

Форма третьої особи однини вживається лише для безособових дієслів. Форма третьої особи множини вживається в неозначено-особовому значенні.

Безособовими називаються дієслова, які не змінюються за особами, родами і числами, хоча вони змінюються за способами і часами. Ці дієслова зазвичай вживаються у формі 3-ї особи однини або у формі середнього роду, і вони зазвичай виражають:

- а) явища природи: вечоріє, смеркає, похолодало;
- б) стан людини: лихорадить, живеться;
- в) уявлення про долю: щастить, таланить;
- г) міру присутності чогось: бракує.

Деякі особові дієслова також можуть вживатися в безособовому значенні та виступати присудками в безособових реченнях, які не мають підмета, але часто потребують додатка в родовому, давальному, знахідному чи орудному відмінках.

Нарешті, деякі дієслова не вживаються у формі 1-ї та 2-ї осіб, тому що їх лексичне значення стосується дій, які не можуть виконувати люди, наприклад: жевріти, рясніти.

Категорія часу.

Час дієслова — морфологічна ознака, яка вказує на відношення фактичної дії до моменту мовлення. Ця граматична категорія застосовна лише до дієслів у справжньому способі. В українській мові є три форми часу: теперішній, минулий і майбутній. Дієслова теперішнього часу позначають дії, які відбуваються під час мовлення, і мають такі граматичні ознаки, як особа та число.

Дієслова минулого часу вказують на дію, що відбулася до моменту мовлення, узгоджуються в роді й числі. Є два види дієслів минулого часу: доконаного і недоконаного. Дієслова майбутнього часу виражають дію, яка відбудеться після моменту мовлення, узгоджуються в особах і числах. Майбутній час має три форми: проста доконаного виду, наприклад: посаджу, прополю, зберу; проста недоконаного виду, наприклад: садитиму, збиратиму; і складена у недоконаному вигляді, наприклад: буду садити, буду збирати.

В українській мові існує дві відміни дієслів за характером особових закінчень у теперішньому і простому майбутньому часі. До першої дієвідміни належать дієслова, які в усіх особах, крім 1-ої однини та 3-ої множини, закінчуються на -е (-є) і мають закінчення -уть, -ють у 3-ій особі множини. Наприклад, такі слова, як: везе, везете, везуть; співаєш, співаєте, співають; хитрує, хитруємо, хитрують. До другої дієвідміни належать дієслова, які в усіх особах, крім 1-ої однини та 3-ої множини, мають закінчення -и(-ї), а в 3-ій особі множини мають закінчення -ать, -ять. Наприклад, такі слова як: летить, летите, летять; стоїш, стоїте, стоять; кричить, кричимо, кричать.

Крім того, відмінювання дієслів також можна визначити суфіксами їх форм інфінітива. До першої дієвідміни належать дієслова, що закінчуються буквосполученнями -оро, -оло, наприклад: колоти, битися, ткати, молоти. Натомість дієслова, що мають в основі інфінітива суфікси -у-, -і-, -ї-, належать до другої дієвідміни, наприклад, це такі слова, як: клеїти, варити, різати, гоїти.

Категорія виду.

В основі граматичної категорії виду лежить протиставлення двох форм: доконаного й недоконаного, які відображають обмеженість і необмеженість дії. Ця категорія вважається однією з найскладніших, оскільки ця категорія належить одночасно до двох лінгвістичних рівнів: словотворення та граматики.

Дієслова недоконаного виду – це дієслова, які означають незавершену, необмежену дію в минулому, теперішньому або майбутньому часі. Вони відповідають на питання, що робити? (що робив? що робить? що робитиме? що буде робити?): співати, жартував, грає, піде, виступить.

Дієсловами недоконаного виду називаються дієслова, які означають незавершену, необмежену в тривалості дію в минулому, теперішньому або майбутньому часах. Вони відповідають на питання що робити? (що робив? що робить? що робитиме? що буде робити?): співати, жартував, грає, ітиме, буде виконувати.

Дієслова доконаного виду — це дієслова, які позначають дію, яка була завершена в минулому або буде завершена в певний момент у майбутньому. Відповідають на питання: що зробити? (що зробив? що зробить?): переконати, підійшов, покаже.

Зазвичай дієслова мають свої видові форми. Дієслова доконаного виду часто творяться додаванням префіксів, наприклад: мити – помити, писати – написати, казати – сказати, нести – принести, грати – заграти; або рідше, суфіксів, наприклад: кричати – крикнути, гримати – гримнути, зітхати - зітхнути, рубати – рубонуту ітд. до дієслів недоконаного виду. І навпаки, дієслова недоконаного виду зазвичай утворюються шляхом додавання суфіксів, наприклад: зупинити – зупиняти, переписати – переписувати, зумовити – зумовлювати, організувати – організовувати), але також можуть утворюватися зміною наголосу, наприклад: відкидати – відкидати,

переносити – переносити, закликати – закликати; або модифікації основи, наприклад: шукати – знайти, брати – взяти, говорити – сказати ітд. від дієслів доконаного виду.

Деякі дієслова вживаються лише в недоконаному вигляді, наприклад: прагнути, пишатися, намагатися, потребувати, переслідувати, покрикувати, а інші – лише в доконаному вигляді, наприклад: стрепенутися, зурочити, розкритися, насумуватися ітд. і не мають дієприкметників.

Розглянувши всі граматичні категорії дієслів, їх використання та значення в реченнях, ми можемо зробити висновок, що вивчення та детальний розгляд граматичних категорій має вирішальне значення для розуміння граматичних особливостей мови. Таким чином володіючи цінною інформацією про граматичні категорії ми зможемо отримати данні про подібність чи відмінність цих категорій з іншими мовами, що дозволить більш точно ознайомитися з мовою та її граматичними особливостями.

Висновки до розділу 1

Отже, в першому розділі ми розглянули загальне поняття про дієслово його значення і граматичні ознаки в українській мові та ознайомились із загальними поняттями про них. Ми також розглянули різні граматичні категорії дієслова, такі як спосіб дії, вид, особа, число, рід і час, і дослідили їх використання на прикладах. Крім того, ми обговорили інфінітив і різні форми дієслова, включаючи загальнодієслівні та частководієслівні дієслова. Володіння граматичними категоріями дієслова має важливе значення для побудови граматично правильних і осмислених речень. Крім того, зважаючи на багату флексійну систему української мови, важливо розуміти, як різні граматичні ознаки дієслова взаємодіють між собою для вираження складних значень.

Розуміння граматичних категорій дієслів має важливе значення для кожного, хто хоче розвинути свої навички письмової чи усної мови. Дієслова займають центральне місце в структурі речення й передають важливу інформацію про дії та стани суб'єктів. Знання категорій дієслова, включаючи категорію способу дії, категорію виду, категорію особи, числа і роду та категорія часу, дозволяє мовцю передавати точні значення та створювати ефективну комунікацію.

Крім того, розуміння цих категорій може допомогти краще розуміти граматичні конструкції та створювати більш точні та змістовні речення за побудовою. Підсумовуючи все сказане, детально описавши та порівнявши кожен граматичну категорію, нам вдалося зрозуміти, що оволодіння граматичними категоріями дієслів є важливим кроком до вдосконалення володіння мовою та ефективного висловлювання.

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ ГРАМАТИЧНИХ КАТЕГОРІЙ ДІЄСЛОВА У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

2.1. Дієслово як частина мови. Його особливості та граматичні ознаки дієслова.

У корейській мові суворий порядок слів у реченні. І кожного члена пропозиції виділяється своє місце. Дієслова в корейській в простому реченні стоїть в кінці. Дієслова в корейській мові поділяються на описові, що позначають якість предмета і дієслова дії. Корейські дієслова не змінюються за особами та числами, але змінюються за рівнем ввічливості.

Всі корейські дієслова дії або описові дієслова мають у словниковій формі стандартне закінчення 다. Також варто звернути увагу, що багато дієслова утворюються з'єднанням іменника з дієсловом 하다 (робити). Наприклад, 생각(думка), 생각하다 - (думати).

Основою дієслова можна назвати не тільки частину дієслова без закінчення 다. Частина дієслова без "다" називають "першою" основою. Щоб утворити першу основу корейського дієслова, потрібно прибрати закінчення 다. Наприклад: 먹다-먹어 (їсти). Друга основа відрізняється від утворення першої основи тим, що тут враховується яка приголосна чи голосна стоїть в основі дієслова.

Третя основа дієслова вживається досить рідко. Вона утворюється досить просто: відкидаємо закінчення 다 і замінюємо його на 지.

2.2. Граматичні категорії дієслова у корейській мові.

У корейській мові можна виокремити такі граматичні категорії дієслів як: категорія комунікативної цілеспрямованості, яка вказує на такі комунікативні модальності, як повідомлення, питання, спонування, звертання. Він також виражає відношення між змістом висловлювання та учасниками спілкування.

Категорія комунікативної цілеспрямованості в корейській мові виражається кінцевими формами дієслова, прикметника, зв'язками і є основною характеристикою кінцевого предиката в реченні.

У цій категорії є чотири типи форм:

1) Розповідні речення:

우리 한국 친구는 우크라이나어를 배웁니다. — Наш друг з Кореї вивчає українську мову.

Розповідні речення використовуються для опису факту.

2) Питальні речення:

아침에 몇 시에 일어나요? — О котрій годині ранку ви прокидаєтесь?

3) Спонукальні речення:

Спонукальні речення виражають наказ чи волю мовця та спонукають співрозмовника до дії.

사과 세 개를 주세요. — Дайте будь ласка 3 яблука.

Також вони можуть виражати наказ чи спонукати не виконувати якусь дію:

여기에서 밥을 먹지 마세요. — Не їжте тут.

4) Закличні речення:

Закличні речення використовуються, щоб закликати до дії та закликати до участі разом із мовцем:

주말에 등산을 합시다. — Ходімо у гори на вихідних.

Граматична структура "- (으)십시오" використовується мовцями для спонування співрозмовника до спільного виконання певної дії.

Залежно від комунікативної спрямованості мовця граматична структура "– (으)세요" може мати ввічливе значення при додаванні до дієслова звернення до певної особи. Цю структуру також можна використовувати у ввічливій версії наказової форми зі значенням "будь ласка, зробіть це, як у реченні 선생님은 도서관에 가세요? — Вчитель йде до бібліотеки? та 선생님께서 도서관에 가세요. — Вчитель йде до бібліотеки. Де використовується як ввічлива форма звернення до вчителя і може бути перефразований як 선생님께서 도서관에 가세요. — Вчитель, сходіть будь-ласка до бібліотеки.

Категорія соціальної спрямованості — граматична ознака дієслова, що відображає ставлення мовця до слухача. При виборі відповідної граматичної структури та закінчень дієслів важливо враховувати такі соціальні фактори, як статус і вік.

В корейській мові найбільш поширені у використанні є такі стилі ввічливості:

1. Офіційно-ввічливий стиль (합쇼체) :

Зазвичай використовується при розмові з незнайомими людьми під час першої зустрічі, на офіційних заходах і зустрічах або коли працівник звертається до клієнта. Щоб сформувати цей стиль, мовець додає до основи дієслова закінчення:

" –버니다" після голосних, і " –습니다" після приголосних.

어머니는 커피를 마시지 않습니다. — Моя мама не хоче кави.

2. Неофіційно-ввічливий стиль (해요체) :

Цей стиль використовується між незнайомими або мало знайомими людьми.

Утворюється шляхом додавання до основи дієслова граматичної конструкції "– 아/어/여요". Цей стиль використовується без зміни закінчення в питальній формі. Хорошим прикладом неформально- ввічливого стилю є речення:

수미 씨, 무슨 영화를 좋아해요? — Сумі, який фільм вам подобається?

3. Офіційно- фамільярний стиль (해라체) :

Це простий розмовний стиль, який часто використовується в письмовій мові, коли розповідається історія від третьої особи або даються інструкції. Зустрічається також у розмовній мові при зверненні до молодших людей або родичів. Цей стиль формується за допомогою закінчення "– ㄴ다/다" для вираження нейтрального і близького ставлення до співрозмовника.

나는 오늘 일찍 집에 간다. — Я сьогодні раніше піду додому.

4. Неофіційно- фамільярний стиль (해체) :

Неформально-фамільярний стиль використовується незалежно від того, говорить мовець про себе, про співрозмовника чи про третю особу. Вибір форми визначається ставленням мовця до співрозмовника. Його зазвичай використовують між людьми, які мають близькі стосунки, або коли звертаються до когось старшого чи молодшого.

Закінчення "아/어/여" додається до основи дієслова, щоб висловити близькі та знайомі стосунки зі співрозмовником. Прикладом цього може слугувати таке речення:

나는 어제 산에 갔다 왔어. — Я учора ходив в гори.

Граматична категорія способу дії.

Граматична категорія способу дії вказує на те, як дія, стан чи характеристика пов'язані з дійсністю, сприйманою мовцем. Воно відображає

оцінку мовця ймовірності чи необхідності зв'язку між дією, станом чи характеристикою та її суб'єктом і виражається лише за допомогою розповідних і питальних форм, які включають категорію часу.

Розрізняють три види дієслівних форм за способом дії:

1) **Форма дійсного способу.** Ця форма є найбільш уживаною та стосується реальної дії. Дієслова в цій формі оформляються за часом речення. Наприклад:

민수 씨는 학교에 갑니다. — Мінсу йде до школи.

2) **Потенційна форма.** Ця форма виражає передбачення мовцем дії та представляє дію як можливу або передбачувану, або як таку, що має бути виконана. Ця форма вживається з частками: " (으)ㄹ걸요".

가: 아침 9 시에 출발할까? — Відправимось о 9 годині?

나: 그 시간에는 같이 막힐걸요. — Скорі ж за все у цей час будуть затори.

3) **Ретроспективна форма.** Ця форма виражає зв'язок між подіями, що відбулися в минулому, і підтверджує достовірність твердження.

Ретроспективний час виражається за допомогою дієслова з такими частками, як "더니, 던, 디, 데, 더, 습/ㅂ디다". Наприклад:

메리씨는 어렸을때부터 열심히 공부하더니 (Мері старанно вчилася із самого дитинства) і 노벨상을 받다 (отримала Нобелівську премію).

Категорія стану.

Категорія стану відноситься до граматичної категорії дієслова, що виражає зв'язок між суб'єктом і дією чи станом. У корейській мові існує три категорії статусу:

- Активний стан: підмет — суб'єкт є виконавцем дії:

어머니는 책을 읽습니다. — Мати читає книжку.

• Пасивний стан: підмет є об'єктом дії. Пасивний стан використовується для позначення дії, що виражена в реченні за допомогою непрямого доповнення, наприклад: "Книгу читає мама". Каузатив: де суб'єкт є тим, хто викликає дію, наприклад: "Мама змусила мене прочитати книгу".

У корейській мові, щоб утворити пасивний стан, суфікси, такі як "이, 호, 리, 기", додаються до дієслова дії, при цьому вибір суфікса залежить від приголосного чи голосного в кінці основи дієслова. Наприклад:

마이클이 반장으로 뽑혔습니다. — Майкл був обраний старостою.

Крім того, пасивний стан також може бути виражений за допомогою граматичної конструкції "-아/어지다", яка додається до дієслова стану.

У корейській мові пасивний стан також може бути виражений іншою граматичною конструкцією: "-게 되다". Ця конструкція додається до дієслова дії та використовується для вираження пасивності у випадках, коли немає волі чи наміру суб'єкта:

작년부터 한국에 살고 되었습니다. — З минулого року я почав жити в Кореї.

• Каузативний стан. Каузатив у корейській мові можна виразити додаванням різних суфіксів до основи дієслова, зокрема 이/피/리/우/추. Ця форма використовується для вказівки на те, що підмет спонукає або спонукає когось іншого виконати дію, виражену дієсловом.

Для утворення потрібних нам речень каузативного стану, необхідно використовувати такі конструкції:

Перша:

"명사 2+ 이/가 명사 1 + 을/를 동사+ 이/히/리/기/우/추"

어머니는 아이들을 깨웠습니다. — Мати розбудила дітей.

Друга:

"명사 3+ 이/가 명사 1+ 에게 명사 3+ 을/를 동사+ 이/히/리/기/우/
추"

어머니가 아이에게 예쁜 옷을 입힙니다. — Мати одягає дитину у гарний одяг.

Каузативний стан в корейській мові також виражається за допомогою граматичної конструкції "-게 하다".

"명사 1+ 이/가 명사 2+ 을/를 동사- 게 하다"

선생님께서서는 학생들은 10 분동안 쉬게 하셨습니다. — Вчитель дав учням відпочити 10 хвилин.

Видові форми дієслова — використовуються для передачі унікальних граматичних значень, які пов'язані з категоріальними формами дієслів і несуть певні семантичні асоціації.

Виділяють 5 видових форм дієслова:

1) Тривалий вид (-고 있다, -고 계시다) — виражає дію як процес розвитку, як продовжуваний у часі і не завершений до моменту мовлення або у будь-який інший момент мовлення:

어제 두 시간동안 숙제를 하고 있었어요. — Вчора я робив домашнє завдання протягом двох годин.

2) Граничний вид (-고 말다) — виражає абстрактне значення межі дії, вказуючи точку, коли дія повинна закінчитися:

숙제를 끝내려고 했지만 포기하고 말았어요. — Я збирався зробити домашнє завдання, але зупинився на цьому.

3) Доконаний вид попередньої дії (-고 나서, -고 나니) — вказує на те, що попередня дія повністю завершена і може використовуватися лише як частина середнього присудка:

일어나서 이불을 정리했는데 다시 잤다. — Я встав і застелив ліжку, а потім знову пішов спати.

4) Дезидеративний вид (-고 싶다) — представляє дію як бажану для мовця:

주말에 영화를 보고 싶어요. — Я хочу подивитися фільм на вихідних.

5) Багаторазовий вид (-곤하다) — вказує на звичку або звичайну дію, яка виконується неодноразово.

주말에 한국 요리를 하곤 해요. — На вихідних я маю звичку готувати корейські страви.

Аспектуальні форми дієслова — це форми, які в мові служать для вираження співвідношення дії і способу дії, порівнянного з категоріальними формами, відображають відтінки виконання дії.

1. Форми аспекту результативності дії:

- 아/어 가지고 — значення набуття:

숙제를 해 가지고 왔어요. — Прийшов зі зробленим домашнім завданням.

- 아/어 나다 — значення виникнення, виходу:

커피를 쏟아냈어요. — Я розлив каву.

- 아/어 나서다 — значення виступу, початку:

싸움을 시작했어요. — Вони почали бійку.

- 아/어 넣다 — направленість дії всередину:

노트를 사 주머니에 넣었어요. — Купив записник та поклав його до кишені.

- 아/어 놓다 — значення віддачі, визволення:

이 위에 올려놓으세요. — Покладіть будь-ласка сюди зверху.

- 아/어 내다 — виражає значення відкриття або з'ясування:

그 사람이 비밀을 알아냈어요. — Та людина дізналася таємницю.

- 아/어 두다 — значення завчасності:

편지를 써 두었어요. — Я написав листа і залишив його.

- 아/어 먹다 — присвоєння або вчинення негативної дії:

그 사람의 핸드폰을 써먹었어요. — Я використав телефон тієї людини.

- 아/어 버리다 — значення втрати, закінчення:

그 책을 읽어 버렸어요. — Дочитав ту книгу.

- 아/어치우다 — доведення дії до кінця або її завершення:

메리씨는 혼자 다 먹었어요. — Мері сама все доїла.

- 2. Форми аспекту тривалості дії:

- 아/어 가다 — спрямованість в майбутнє, використовується для вказівки на те, що дія відбудеться в майбутньому:

내일 학교에 가겠어요. — Я піду до школи завтра.

- 아/어 나가다 — просування, розвиток, ця форма використовується для вказівки на те, що дія прогресує або розвивається.:

일을 하면서 경험이 나가요. — «Я набираюся досвіду під час роботи».

- 아/어 오다 — напрямок із минулого, ця форма використовується для вказівки того, що дію було завершено в минулому, а її наслідки все ще присутні:

지난 주말에 친구를 만나서 쇼핑을 왔어요. — Я ходив по магазинах зі своїм другом на минулих вихідних.

- 아/어있다, 계시다 — тривалий стан, який вказує на те, що дія триває протягом якогось періоду:

요즘에는 일찍 자고 일찍 일어나려고 노력해요. — У ці дні я намагаюся рано лягати спати і рано прокидатися.

3. Форми аспекту інтенсивності дії:

- 아/어 대다 — має завжди негативне значення

나는 저녁에 집에서 혼자 있기 싫어서 항상 친구들을 불러 대요. — Мені не подобається ввечері сидіти вдома одною, тому зазвичай я телефоную друзями.

4. Форма аспекту цілеспрямованості дії

- 아/어 주다

친구가 나에게 선물을 줬어요. — Мій друг зробив мені подарунок.

5. Форми аспекту випробувальної дії

- 아/어 보다

그 영화를 본 적이 있어요? — Ти дивилися цей фільм?

Ці форми також можна комбінувати з іншими аспектними формами для вираження більш конкретних значень. В такому разі видова форма пишеться останньою:

친구가 사준 커피를 책상 위에 올려놓았어요. — Мій друг купив мені каву, і я поставив її на стіл.

У цьому реченні дієслово 사준 вказує на те, що каву було куплено для мене як послугу, а дієслово 올려놓았어요 вказує на те, що я поставив її на стіл.

Категорія часу.

Категорія часу в корейській мові включає кілька типів, а саме:

Теперішній час (현재) в корейській мові включає в себе:

Власне теперішній час (інклюзивний) — вказує на те, що дія відбувається в момент мовлення:

엄마는 사과를 먹고 있습니다.— Мама їсть яблуко.

Ексклюзивний теперішній час — включає момент мовлення із сфери дії:

아침에 항상 운동을 해요. — Я завжди роблю фізичні вправи зранку.

Футуральний теперішній — час, який характеризує очікуваний або передбачуваний факт:

비가 오면 경쟁을 취소해야 합니다. — Якщо піде дощ, то доведеться скасувати змагання.

Розповідний теперішній — використовується для опису події, що трапилася в минулому:

어렸을 때부터 바이올린을 배웠어요. — З дитинства я вчився грати на скрипці.

Нейтральний теперішній час — абстрагується від конкретного часу і не відповідає конкретному моменту мовлення:

아침에 여섯 시에 일어나요. — Прокидаюсь о шостій годині ранку.

- Майбутній час (미래) — описує дію чи ситуацію, яка відбувається після моменту мовлення.

В корейській мові існує три типи корейського часу:

Власне майбутній час — використовується для опису певної дії чи стану, що відбудеться в майбутньому, часто стосовно першої чи другої особи:

내일 영화를 볼 거예요. — Завтра я буду дивитися фільм.

Презентне-гіпотетичний майбутній (현재 추측 미래) — цей час використовується для вираження передбачуваної дії, стану чи особливості в теперішньому часі, але пов'язаної з майбутнім часом. Воно утворюється шляхом додавання закінчення дієслова -겠 до основи дієслова теперішнього часу:

나는 출장을 가겠어요. — Я поїду у відрядження.

Претеритне-гіпотетичний майбутній (과거 추측 미래) — цей час використовується для вираження передбачуваної дії, стану чи особливості в минулому часі. Воно утворюється шляхом додавання закінчення дієслова (으)르 거예요 до основи дієслова минулого часу.

밖에 아주 추웠을 거예요. — Здається на вулиці було дуже холодно.

Минулий час (관거) — дія передбачає момент мовлення, тобто дія, яка мала місце або почалась до моменту розповіді.

Минулий час в корейській мові включає:

Власне минулий час — вказує на дію, що відбулася до моменту мовлення:

어제 학교에 갔어요. — Учора я відвідував школу.

Минулий результативний час — час, який вказує на дію, яка закінчилася в минулому, але має результат, який триває до теперішнього часу:

하루 종일 피아노를 치니까 손가락이 아팠어요. — Я весь день грав на піаніно тому у мене болять пальці.

Розширений минулий час — час, який має позачасове значення та включає момент дії, давноминулий час, який відображає минулу дію, яка передує іншій минулій дії:

나는 내가 오랫동안 원했던 만화의 마지막 권이 이미 구입되었다는 것을 알고 화가 났다. — Я був дуже засмучений, оскільки дізнався, що останній том манхви, яку я так давно хотів, вже забрали.

Давньо- минулий час — відображає минулу дію, яка передує іншій минулій дії.

Аористичний — позначає дію, яка мала місце в минулому. Воно має переносне значення, оскільки дія описується як процес, який відбувався або відбувався в минулому, але його результат не пов'язаний із сьогоденням.

Віддалений давньоминулий час — відноситься до дії, яка сталася в минулому, зазвичай у більш-менш далекому минулому. Відстань може бути підкреслена питомими лексичними показниками.

Передминулий час — позначає дію, що має місце в минулому раніше іншої дії, згаданої в контексті раніше або пізніше даної дії. Передбачуваний минулий час (았겠) виражає припущення або оцінку завершеної дії в минулому:

그럼, 돈을 많이 벌었겠어요 — Ну, ви, мабуть, заробили багато грошей.

Передбачуваний минулий час (았었겠) виражає припущення або висновок про завершену дію, яка мала місце в більш-менш далекому минулому:

그때 그는 나를 가만히 두었었겠다 — Він тоді, очевидно, залишить би мене в спокої.

2.3. Особливості категорій дієслова в корейській мові.

У корейській мові доступні різні граматичні категорії, а саме:

1. Категорія комунікативної цілеспрямованості — це категорія пов'язана з дієсловом і використовується для позначення комунікативної модальності висловлювання, включаючи повідомлення, запитання, спонукання та заклики. Він також виражає зв'язок між змістом висловлювання та учасниками спілкування. До категорії належать розповідні, питальні, окличні та спонукальні форми, які також можуть передавати емоції та почуття мовця за допомогою відповідної інтонації.

2. Категорія соціальної орієнтації — відображає ставлення мовця до співрозмовника з урахуванням таких соціальних факторів, як вік, статус, стать, фамільярність, рівень ввічливості. Вибір граматичних структур і закінчень дієслів залежить від соціального контексту розмови, і він може виражати повагу, фамільярність, ввічливість або офіційність. Наприклад, використання почесних слів, таких як закінчення дієслів "-사|" і "-으시-", є обов'язковим при зверненні до особи вищого статусу або старшого віку в офіційних ситуаціях. Використання неформальних форм мовлення, як правило, обмежується близькими друзями або членами сім'ї, тоді як ввічливе мовлення більш поширене в громадських місцях і зі знайомими.

Існують різні підходи до класифікації рівнів ввічливості в корейській мові. Класичний підхід Лі Ік Сопа включає 6 рівнів ввічливості, тоді як підхід Ім Хо Біна розрізняє 5 рівнів, групуючи разом 하오 і 하게 у стриманому стилі. З іншого боку, у підході Ю.Н. Мазурома 하오, 하게, 한다 належать до низького стилю.

Незалежно від конкретної категорії, важливо зазначити, що на рівень ввічливості, виражений корейською мовою, впливають різні соціальні фактори, такі як стосунки мовця зі співрозмовником, його відносний соціальний статус, вік і контекст розмови.

3. Категорія способу дії — це граматична категорія, що охоплює всі форми дієслова, а не лише питальні та розповідні форми.

Спосіб дії — граматична категорія, що виражає ставлення мовця до дії чи стану, що описуються дієсловом. Він вказує на те, чи є дія певною, можливою, сумнівною чи бажаною. У корейській мові існує чотири способи дії:

- Вказівний спосіб: вживається для вираження певної дії чи стану
- Дубітативний спосіб: використовується для вираження сумніву чи невпевненості щодо дії чи стану
- Потенційний спосіб: використовується для вираження здатності чи можливості дії чи стану
- Імперативний спосіб: використовується для подачі команд або запитів

4. Категорія стану — це граматична ознака, яка позначається за допомогою конкретних дієслівних форм, які показують зв'язок суб'єкта й об'єкта дії. Він включає три види: активний стан, пасивний стан і причинний стан. Видові та видові форми дієслова використовуються для вираження додаткових значень, семантично пов'язаних з категоріями виду.

Існує 5 видових форм: тривалий вид, граничний вид, доконаний вид попередньої дії, бажальний вид, багатократний вид.

Існує 5 груп аспектуальних форм: форми аспекту результативності дії, форми аспекту тривалості дії, форми аспекту інтенсивності дії, форми аспекту цілеспрямованості дії, форми аспекту випробувальної дії.

5. Категорія часу — це граматична категорія дієслова, що виражає часове відношення між ситуацією, що описується, і моментом висловлювання, який служить точкою відліку, або як абсолютний час, або як відносний час до іншої точки відліку.

- Теперішній час (현재) — дія відбувається в момент мовлення або виражає загальну істину.
- Минулий час (과거) — дія відбувалася до моменту мовлення.
- Майбутній час (미래) — дія чи ситуація, про яку йдеться, відбудеться після моменту мовлення.

Отже, як бачимо опрацювання особливостей граматичних категорій дієслова та закономірностей їх використання, є невід'ємною складовою для ефективного засвоєння та використання мовцем тих граматичних особливостей побудови в мові, яку він вивчає.

Висновки до розділу 2

Отже, в цьому розділі ми розібрались з особливостями граматичних категорій в корейській мові та їх характеристики. За допомогою прикладів, розкрили особливості вживання категорій в різних часових показниках, що дозволило нам краще зрозуміти як той чи інший фактор вплинув на формування цих категорій.

Завдяки аналізу цих граматичних категорій у корейській мові ми можемо глибше зрозуміти, як функціонує мова та як носії використовують ці категорії для передачі значення в різних контекстах. Ці знання необхідні для ефективного вивчення мови та спілкування корейською.

Підсумовуючи, можна зробити висновок, що розуміння граматичних категорій дієслів у корейській мові має вирішальне значення для отримання повного розуміння морфологічних особливостей мови. Ці категорії дозволяють слідувати логіці доцільності використання граматичних категорій та виокремлюють граматичні тонкощі в спілкуванні.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

Сучасні дослідження здебільшого зосереджені на понятті граматичних категорій у контексті морфологічних категорій, які зустрічаються у двох центральних частинах мови: іменнику та дієслові.

У зв'язку з цим у сфері морфології загальноживаним є термін «морфологічна категорія», яка відіграє вирішальну роль у визначенні частиномовної семантики лексичних одиниць.

З'ясування сутності поняття «граматична категорія» належить до принципово важливих питань граматичної теорії. Як зауважив І. Кучеренкло, у сучасних мовознавчих працях поняття «граматична категорія» використовують дуже часто у різних значеннях, як наслідок воно набуло і далі продовжує набувати все більше невизначеного змісту, стає невиразним у своєму обсязі, що призводить до різного розуміння самої граматики, до невизначеності її як науки.

Важливо підкреслити, що дієслівні категорії тісно пов'язані та впливають одна на одну, що призводить до змішування їхніх значень, яке часто виходить за межі лише морфології. Деякі з цих категорій також відносяться до інших рівнів мови.

Грамматичні категорії дієслів можна використати як приклад для демонстрації трьох різних рівнів граматики: морфологічного, словотвірного та синтаксичного. Це змусило вчених класифікувати їх як міжрівневі категорії, тобто вони демонструють характеристики двох або більше граматичних рівнів.

Виходячи з цього, можна зробити висновки, що вивчення будь-якої мови без сталого розуміння центральної частини мови — дієслова та специфіки використання його граматичних категорій, не можливе. А також, без опрацювання такого поняття як «частини мови» неможливо отримати більше засад для подальшого опрацювання поняття провідної ролі дієслова в

корейській та українській мовах та як наслідок, порівняння граматичних категорій дієслова у цих мовах.

Представлення проаналізованої інформації слугує основою для більш поглибленого вивчення подібностей і відмінностей між корейською та українською мовами. І як наслідок, завдяки повному та детальному дослідженню граматичних категорій в корейській та українській мовах, подальше розуміння аспектів які впливають на вивчення мови.

АНОТАЦІЯ

우리는 어떤 언어의 공부를 시작할 때 그 문장의 구성요소를 알아보고 이미 알고 있는 정보를 교정하고 비교함으로써 시작하다. 언어 공부를 할 때는 해당 언어의 모든 문법적 뉘앙스와 측면을 이해하는 것이 필요하다.

동사는 문장에서 주도적인 역할을 수행하다. 한국어에서는 동사의 문법적 범주를 공부하지 않고는 동사의 개념을 완전히 이해할 수 없다. 한국어에는 의사소통 목적성과 사회적 방향성의 범주와 함께 방법, 상태, 시간의 범주가 있다. 한국어의 동사는 사용되는 형식의 수준에 따라 형태가 변화하므로 해당 언어가 사용되는 문화적 맥락을 이해하는 것이 중요하다. 예를 들어, 한국어에서는 높임말, 반말, 존댓말 등의 다양한 표현 수준이 있으며, 이에 따라 동사의 형태도 달라지다. 따라서 한국어를 사용하는 문화적 상황과 관습을 이해하고 적절한 표현 수준을 사용하는 것이 중요하다.

지위, 연령 등 사회적 요인을 감안하여 특정 구문과 조사에 진지하게 접근해야 한다는 점에 주목해야 한다. 동사의 범주와 그 특성을 학습하는 것은 문장의 구성 및 형성 원리를 더 잘 이해하기 위한 필수적인 조건입니다. 한국어에서 동사 범주의 특수성은 사용 가능한 문법 구조에 나타난다. 따라서 해당 언어의 문법 구조를 이해하고 올바르게 사용하는 것이 중요하다.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Ahn Jean-myung, Lee Kyung-ah, Han Hoo-young. (2010) Korean Grammar in Use: Intermediate, 2010. – 230 p.
2. Bybee J. L. The Evolution of Grammar: tense, aspect and modality in the languages of the world. The University Chicago Press, 1994. – 96 p.
3. Korean grammar online dictionary. [Електронний ресурс]: URL: <http://koreangrammaticalforms.com/>
4. Бабій І.М. Сучасна українська літературна мова. Морфологія: Практикум/ Ірина Михайлівна Бабій, Тетяна Пилипівна Вільчинська; Ред. Б.Є. Будний. -Тернопіль: Навчальна книга – Богдан. – 2002. – Ч.2
5. Бабій І.М. Сучасна українська літературна мова: Морфологія. Практикум/ І.М. Бабій, Т.П. Вільчинська; Ред. Б.Є. Будний. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан. -2002.-ч.1
6. Біленька Н. Загальне поняття про дієслово // Розкажіть онуку. – 2001. – № 33
7. Волкотруб Г. Й. Практична стилістика сучасної української мови: Використання морфологічних засобів мови: Навч. посіб. / Галина Йосипівна. Волкотруб,; Галина Волкотруб. – К.: ТОВ «ЛДЛ», 1998. – 175 с.
8. Гнатюк Л. Українська мова/ Лідія Гнатюк, Оксана Кононенко. – К.: ФЕМІНА, 1995. – 188 с.
9. Горпинич В.О. Сучасна українська літературна мова: Морфеміка. Словотвір. Морфологія: Посібник для вузів/ Володимир Горпинич,. – К.: Вища школа, 1999. – 206 с.
10. Грищенко А.П. Довідник з української мови / — К.: Вища школа, Київ, 206. – 439 с.

11. Дика Н. Курс сучасної літературної мови // Дивослово. – 2003. – № 9.
12. Жовтобрюх М.А., Кулик Б.М. Курс сучасної української літературної мови. Ч.1. – К., 1972
13. Кучеренко Є.М. Види дієслів // Українська мова і література в школі. – 1969. – №10
14. Кучеренко І.К. Теоретичні питання граматики української мови. – К., 1961
15. Лі Ік Соп. Граматика корейської мови Сеул, 2006 – 67 с.
16. Мартинюк О. Особливі форми дієслова // Дивослово. – 2002. – № 10
17. Сучасна українська літературна мова: Підручник для студентів філолог. спец. вищ. навч. закладів/ За ред.: М. Я. Плющ, -3-тє вид., стереотип.. -К.: Вища шк., 2001. – 429 с.
18. Шкурятяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова: Модульний курс: Навч. посіб. – К.: Вища шк., 2007. – С.505 – 525.
19. 국어사전 (тлумачний словник корейської мови). – [Електронний ресурс]: – URL: <https://ko.dict.naver.com/#/main>
22. Korean Grammar for International Learners (Korean Language Education Center at Seoul National University, 2015)
23. 한국어 동사 연구 (이종욱, 1996)
24. 한국어 동사 연구에서의 명제적 의미 (이종욱, 2004)
25. 한국어 동사의 시간적 의미 연구 (이종욱, 2020)
26. 한국어 동사와 논항구조 (이준혁, 2018)